

skattesatser, som vedtages, skal finde anvendelse på et beskatningsgrundlag (en fremtidig indkomst- og formuemasse), hvorom lovgivningsmagten og kommunerne kun kan skønne på grundlag af prognoser over den sandsynlige økonomiske udvikling. Det bliver samtidig noget vanskeligere at skønne over størrelsen af udgifterne i budgetteringsperioden.

For statens vedkommende er forholdet også i dag det, at en meget væsentlig del af statsindtægterne må budgetteres på grundlag af skøn over den fremtidige udvikling; dette gælder således indtægterne af told- og forbrugsafgifter. Under hensyn bl. a. hertil må det antages, at det omtalte forhold ikke vil medføre særligt store vanskeligheder for statens budgetlægning under en kildeskatteordning.

For kommunerne og de kirkelige kasser er det almindeligt, at de personlige skatter er hovedindtægtskilden. Skatteudskrivningen tager i princippet alene sigte på at skabe balance mellem indtægter og udgifter i det enkelte finansår. Man kan ikke se bort fra, at der kan opstå vanskeligheder for kommunerne i forbindelse med budgetlægningen under kildeskatteordningen, men erfaringerne fra de øvrige nordiske lande viser, at disse vanskeligheder lader sig overvinde. Vedrørende dette spørgsmål henvises i øvrigt til bemærkningerne i det samtidig forelagte forslag til lov om kommunal indkomstskat.

14. Fordelingen af skattebeløb mellem stat og kommune.

Efter de gældende regler opkræver kommunerne ikke alene kommuneskatten og de kirkelige afgifter, men også indkomst- og formueskatterne til staten samt folkepensionsbidraget. Kommunerne indbetaler statskatterne samt folkepensionsbidragene til statskassen kvartalsvis den 15. september, 15. december, 15. marts og 15. juni.

Som det fremgår af det tidligere anførte, er det ved nærværende lovforslag forudsat, at de omhandlede statslige og kommunale skatter og afgifter, både når de opkræves med foreløbige beløb, og når de opkræves som restskat, skal opkræves under ét. De sammenlagte stats- og kommuneskattebeløb vil således indgå løbende, efterhånden som de indbetales af arbejdsgiverne eller af de skattepligtige selv. Det er imidlertid ikke fundet praktisk gennemførligt at foretage en dertil svarende løbende afregning over for kommunerne af den andel af de indgåede beløb, som udgøres af kommuneskat og kirkelige afgifter. I stedet er det foreslået, at den

enkelte kommune ved begyndelsen af hver måned til foreløbig dækning af den kommunale indkomstskat og de kirkelige afgifter af statskassen kan forlange udbetalt et beløb svarende til en tolvtedel af det årlige beløb, der efter det kommunale budget er beregnet at skulle udgøre kommunens indtægt ved kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter.

I forbindelse med slutskatteberegningen foretages der på grundlag af den for hver enkelt skattepligtig foretagne indkomstansættelse m. v. en opgørelse over, hvor stort et beløb der herefter i alt tilkommer kommunen i kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter. Er det således opgjorte beløb større end de beløb, der i alt er anvist kommunen til foreløbig dækning i det pågældende kalenderår, udbetales det resterende beløb med et tillæg af 8 pct. til kommunen den 1. november i det år, slutskatten beregnes. Har kommunen omvendt fået for meget udbetalt gennem de foreløbige beløb, modregnes forskelsbeløbet med et tillæg af 8 pct. snarest muligt fra den 1. november i de beløb, som kommunen i denne og de efterfølgende måneder skal have udbetalt som foreløbige beløb.

Den 1. november sker der endvidere fornøden regulering og afregning over for kommunerne med hensyn til de beløb af kommunal indkomstskat og kirkelige afgifter, der som følge af ændringer i skatteansættelserne, uerholdelighed, bevillingsmæssig eftergivelse eller af andre grunde er ført i tilgang eller til afgang siden forrige afregning.

15. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

Som anført foran under punkt 11 vil en gennemførelse af den foreslåede opkrævningsordning indebære, at såvel de opkrævningsmæssige som de ligningsmæssige funktioner, der påhviler skattemyndighederne, vil blive omlagt i betydeligt omfang. Endvidere vil arbejdsgiverne som følge af den generelle indeholdelsesordning i langt videre omfang end nu blive inddraget i arbejdet med opkrævingen af skatterne. Hertil kommer den omlægning af de administrative funktioner, der vil være en følge af, at en del af arbejdet vil kunne udføres ved elektronisk databehandling. Forinden opkrævningsordningen kan sættes i kraft, vil det derfor være nødvendigt, at der foretages et temmelig omfattende administrativt arbejde med tilrettelæggelse af ordningen, herunder navnlig den fornødne omorganisering af skattemyndighederne, tilrettelægning af de opgaver, der skal udføres ved elektronisk databehandling, og vejledning af såvel myndigheder som arbejdsgivere. Dette forberedende administrative